

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtrykte nu sin Forbavselse over den Forskel, der var mellem de to Ordføreres Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Povlsens og det ærede Medlem Hr. Olufsons. Jeg lagde ogsaa Mærke til denne Forskel, men i Stedet for at afæske det ærede Medlem Hr. Povlsen et Svar — et Svar, som jeg ikke har noget imod at der kommer — vil jeg bede den højtærede Undervisningsminister fra denne Talerstol give et klart og utvetydigt Svar paa, hvem af de to ærede Ordførere der har Ret: om det er af skolepolitiske Grunde denne Bevilling er nedsat, eller om det er, som det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, af økonomiske Grunde. Jeg beder om et klart Svar.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Jeg vil gerne her gentage, hvad jeg har sagt flere Gange i Finansudvalget, baade i Samraadet før anden Behandling og i Samraadet før tredje Behandling, at der for mit Vedkommende ingen Skolepolitik er i denne Sag, det er en rent finanspolitisk Foranstaltning.

Korsgaard: Den ærede Ordførers Udtalelse om Problemet Lovgivning paa Finansloven, giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Jeg er ikke fanatisk Modstander af at lovgive paa Finansloven. Naar jeg har næsten Sikkerhed for, at der bagved denne Lovgivning staar et sikkert Rigsdagsflertal baade i Folketing og i Landsting, saa mener jeg, det kan være tilladeligt, men naar der ikke er denne Sikkerhed, mener jeg afgjort, man skal undgaa det. Jeg mener ogsaa, at man ikke bør lovgive et Aar og saa fortryde det og ville lave det om igen, og det er jo det, Partiet Venstre vil i den foreliggende Sag om Skolespørgsmaalet. Dette mener jeg er uheldigt. Naar endelig den ærede Ordfører specielt henviser til, at jeg er med til at lovgive paa Finansloven, ved at Skolepengene for de københavnske Skoler specielt nedsættes, maa jeg hævde, at den Lovgivning fandt først og fremmest Sted i Fjor; da fjernede man sig nemlig fra Loven, ved det, der sker i Aar, nærmer man sig til Loven. Det maa jeg da hævde er en overmaade stor Væsenforskel. Jeg har allerede udtalt, at jeg meget gerne gik med til at opgive den Lovgivning paa Finansloven, som man paa dette Omraade foretog i Fjor, og hvis den ærede Ordfører vil gaa med dertil, kan han regne paa sikker Støtte fra det konservative Folkepartis Side.

Ordføreren (Olufson): Hvis det ærede Medlem Hr. Amby og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen havde hørt min Ordførertale, vilde de vide, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Povlsen og mig. Jeg sagde udtrykkeligt, at denne Nedskæring her ikke er foretaget af principielle Grunde, men fordi man skulde søge at spare, hvad man kunde spare, og Nedskæringen i Aar er mindre end den i Fjor. Men jeg fremhævede ogsaa, at hvis man ikke vilde erkende det, kunde det ske, at den principielle Strid blev rejst, førend de Herrer ønskede det. Det var det, jeg sagde i min første Tale, og det sagde jeg nu, og der var ikke nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Povlsen og mig.

Arnth Jensen: Jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem Hr. Olufson at faa de Udtalelser til at falde sammen. Det ærede Medlem Hr. Olufson siger nu, at hvis man vil have Strid, kan den komme, men den Strid, det ærede Medlem Hr. Olufson mener, vi kan komme udenom, har det ærede Medlem i Aften prøvet paa at rejse. Jeg takker den højtærede Undervisningsminister for det klare Svar, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Undervisningsminister i kommende Forhandlinger baade angaaende Privatskoler og Statsskoler vil følge den Linie, som Ministeren her i Aften har angivet.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Povlsen mente, at jeg ikke maatte sige om denne lille Nedsættelse paa Skolerne, at den bragte Privatskolerne i Fare. Jeg vil da gerne læse noget af et Brev, som jeg i Dag har faaet fra Formanden for den private Realskoles Bestyrerforening, og som jeg har faaet Lov til at benytte efter den Anledning, jeg maatte finde dertil. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere følgende:

„Ti skuds nedsættelsen ramte baade Lærerne og Skolerne som saadanne. De af Undervisningsministeriet fastsatte Lønsatser for Lærerne kom ned under Niveauet for Lærerlønninger i den offentlige Folkeskole, og planlagte Foranstaltninger af ovennævnte Art vedrørende Skolebygningerne m. m. forstyrredes. Virkningerne af saadanne Forhold rummer den alvorligste Fare for en Sænkning af Skolernes pædagogiske Standard, og jeg vilde gerne saa indtrængende som muligt sige, at det vilde være uforvarligt overfor Skolerne at gentage Nedskæringen.“